

محدودیت های موقت

پریشان گوئی دیگر

(۱۰)

امیرفیض - حقوقدان

آقایان عراقچی و تخت روانچی معاونان وزارت خارجه جمهوری اسلامی مامور مذاکره با ۱+۵ در گزارش دورششم وین گفته اند:

«اگر ایران محدودیت هائی را بپذیرد موقت خواهد بود. به هیچوجه محدودیتی را در قالب این گفتگوها برای همیشه و مادام العمر نمی پذیریم و در توافق ژنوهام صحبتی از همیشگی کردن چیزی نبوده است. می خواهیم از این ۲۰ روز استفاده لازم را برای رسیدن به نتیجه داشته باشیم اگر به خاطر اعتماد سازی محدودیت هائی را قبول کنیم برای یک دوره مشخص و موقتی خواهد بود»

جواد

از راست به چپ

ظریف، وزیر خارجه، عباس عراقچی، مجید تخت روانچی و جان کری وزیر خارجه آمریکا

واما بعد

تحریر ۲۰۱۴/۰۶/۰۵ وضمیمه آن مواردی از پریشان گوئی های هیئت ایرانی در مذاکرات ژنومطرح شد^۱ اکنون به مورد دیگری که در همین هفته ارمغان ملت گرفتار کرده اند پرداخته میشود.

^۱ - [http://1400years.org/AmirFeyz/ParishanGuiiZarifAraghchi\(1\)-AmirFeyz-06Jun2014.pdf](http://1400years.org/AmirFeyz/ParishanGuiiZarifAraghchi(1)-AmirFeyz-06Jun2014.pdf) پریشان گوئی های هیئت ج.ا.
[http://1400years.org/AmirFeyz/ParishanGuiiZarifAraghchi\(2\)-AmirFeyz-06Jun2014.pdf](http://1400years.org/AmirFeyz/ParishanGuiiZarifAraghchi(2)-AmirFeyz-06Jun2014.pdf)

حضرات یا واقعا پریشان احوال هستند که اگر پریشانی وجدان نداشته باشند نباید در امری به این مهمی دخالت کنند و گهگاه با سخنانی نسنجیده گرفتاری های عمده ای برای ملت ایران بوجود بیاورند.

تبادر ذهنی معمول از این اظهار این است (اگر تعهداتی را قبول کنیم در آینده زیرش خواهیم زد).

ارتباط دادن قبول تعهدات و محدودیت های جمهوری اسلامی به اعتماد سازی از آن حرف های معمول دلالان بازار است که تمام پایه های نیم بند احتمالی اعتماد سازی را ویران میکند.

در تشبیه مانند آن است که مردی هنگام ازدواج بگوید محدودیت های زندگی زناشویی را برای ایجاد اعتماد، موقتا قبول میکنم. آن زن وقتی این حرف را از آن مرد شنید با آن مرد ازدواج میکند و یا تف بصورت او می اندازد؟

اساس هر قرارداد و قول و قرارها بر پایه های اعتماد متقابل مستقر است؛ اگر اعتماد نبود و یا یک طرفه بود، قرارداد بامصلح محکم ضمانت ثالث و تضمین شکل میگیرد به همین دلیل طرفین تلاش میکنند که سطح اعتماد آنان خدشه دار نشود، تمام صحنه سازی ها و تعارفات و واسطه ساختن اشخاص در معاملات تجاری و سیاسی برای همین اعتماد سازی است.

این قضیه مهم در مناسبات جمهوری اسلامی و ۵+۱ به این شکل درآمد که بارها شیخ علی و دیگران عدم اعتماد خودشان را به طرف مقابل اعلام کرده اند و اکنون هم نمایندگان جمهوری اسلامی عملا بی اعتمادی خودشان را با عبارت مزبور نشان میدهند (محدودیت هارا میپذیریم و بعد زیرش میزنیم).

به همین دلیل یعنی آگاهی ۵+۱ از نیت جمهوری اسلامی است که خواهان مدت طولانی ۲۰ ساله برای رفع نگرانی از ناحیه جمهوری اسلامی است باز بر اساس همین اظهارات حضرات است که آقای پولاک کارشناس ارشد سیای سازمان سیا در نیویورک تایمز ۲۴ ماه می نوشت:

<تحریم ها باید ۵۰ ساله باشد و بجای لغو باید سالیانه تعلیق شود>.

یا حماقت است که نمایندگان جمهوری اسلامی علنا این پریشان گوئی هارا میگویند و یا تعدد دارند در پیش برد برنامه ای که آمریکا در راستای مذاکرات هسته ای و تغییر نفرات حکومت ایران برنامه ریزی کرده است، والا هیچ آدم با خرده عقلی عسس مرا بگیر را نمیگوید.

نقد اظهارات حضرات

مذاکرات وین بمنظور راه حل جامع بر مبنای موافقتنامه ژنو جریان دارد یعنی چیزی است که به اصل متکی است و امری تازه نیست که آقایان صحبت از پذیرفتن محدودیت ها و قبول موقتی آن میکنند در موافقتنامه ژنو، جمهوری اسلامی، محدودیت ها را پذیرفته، آنهم پذیرفتن بدون قید و شرط و در مقابل، ۵+۱ تعدیلاتی را در تحریمات پذیرفته.

ماهیت آنچه در موافقتنامه ژنو پیاده شده ایجاب و قبول و در نهایت عقد است، یعنی از مرحله قبول عبور کرده و دیگر مسئله قبول و طرح آن تمام شده است و جمهوری اسلامی نمیتواند بگوید <اگر قبول کنیم>.

با گذشت مرحله قبول، مرحله اجرای تعهد و یا خودداری از تعهد پیش میآید یعنی اگر جمهوری اسلامی بزند زیر تعهداتش، متقابلا ۵+۱ هم تعدیلات تحریم ها را متوقف و آنها را سنگین تر خواهد کرد. اینطوری نیست که حضرات امروز محدودیت هارا بپذیرند و فردا زیرش بزنند، اینکه نامش موافقت نامه نمیشود.

۱- موقت، در اظهارات آقایان در کدام مدار حقوقی قرار دارد، تعریف حقوقی و آثار آن چیست؟ موقت، مقابل دائم است. هر عقدی و یا قراری اگر به شکل مزارعه نباشد و یا موارد فسخ، در آن پیش بینی نشده باشد و فاقد مدت باشد عقد دائم محسوب است که آثار آن حتی با فوت طرفین نیز باقی و به ورثه منتقل میشود.

۲- مادام العمر، در ادعای آقایان آمده <ایران محدودیت هائی برای همیشه و مادام العمر نمی پذیرد>

مادام العمر مربوط به حقوق افراد حقیقی است که بر منافع ملکی ید منفعت دارند و شرط ادامه آن به عمر منتفع و یا شخص ثالث مقرر میشود نه در قرارداد های بین کشورها.

(ید منفعت بر حقی ممکن است مدت دار باشد که آنرا رقبی و اگر تنها حق سکونت باشد سکنی و اگر مدت استفاده از آن به عمر یکی از طرفین و یا ثالث محدود شود، عمری نامیده میشود).

از آقایان معاون وزارت خارجه جمهوری اسلامی حقوقدان، این سوال موجه است که مقصود از مادام العمر، عمر کیست سید علی است یا باراک اوباما و یا خانم اشتون و آقای عراقچی است و یا عمر ایران و آمریکا.

چقدر جای تاسف است که سرنوشت یک ملت بزرگ تاریخی بدست کسانی افتاده است که فرق بین قرارداد بین کشورها و قراردادهای ناشی از حقوق خصوصی را ندیده میگیرند.

۳- آقای ظریف همزمان با اظهارات آقایان، در روزنامه لوموند فرانسه در مقاله ای نوشت: <فرصت مناسب برای اعتماد سازی و اعطای تضمین های بیشتر مبنی بر اینکه برنامه هسته ای ایران برای همیشه انحصارا صلح آمیز باقی خواهد ماند وجود دارد که با خیال پردازی طرف مقابل نباید از بین برود>

تضاد بین اظهارات ظریف و اظهارات آقایان عراقچی و تخت روانچی کاملاً مشهود است، ظریف بدنبال اعتماد سازی و آن ها به دنبال کلک زدن و زیرتوافقها زدن. ظریف در پی دادن تضمین های بیشتر برای اینکه تعهدات جمهوری اسلامی همیشگی خواهد بود و حضرات بر خرد ادعای اینکه <در توافق ژنو صحبت از همیشگی کردن چیزی نیست> سوار.

۴- واهی ترین ادعای حضرات، همیشگی نبودن تعهدات ایران در موافقتنامه ژنو است.

❖ گروه ۱+۵ و ایران به مجموعه ای از درک های اولیه رسیده اند که پیشرفت برنامه هسته ای ایران را متوقف و از نظر جنبه های کلیدی به عقب میراند. (کاخ سفید جزئیات توافقنامه ژنو)

یعنی، درک ۱+۵ و ایران نسبت به محدودیت های فعالیت هسته ای ایران در سطح برگشت به عقب مورد توافق هر دو طرف بوده است. آیا معنای این صراحت این است که محدودیت های ایران موقتی است؟

جمهوری اسلامی حق دارد بعد از پیاده شدن راه حل جامع و یا در هر مرحله ای فعالیت های هسته ای اش را مجدداً شروع کند؟ چه برداشت و خیال خام کودکانه ای.

❖ <با این گام اولیه ما برنامه هسته ای ایران را متوقف کرده و به عقب می رانیم و گزینه مشخصی را در برابر ایران قرار می دهیم که به تعهداتش عمل کند و با حسن نیت برای رسیدن به توافق نهایی مذاکره کند وگرنه کل جامعه بین المللی با انزوا و فشار بیشتر ایران واکنش نشان خواهد داد> (همان ماخذ)

صراحت مزبور ضمانت اجرای تعهدات و محدودیت های جمهوری اسلامی را توضیح میدهد (انزوا و فشار تحریم های بیشتر) و ضمانت اجرا برای همین است که یکطرف قرارداد فکرنکند که قرارداد و ضمانت اجرای آن موقتی و موسمی است.

❖ مقامات آمریکائی بارها رسماً گفته اند: <هدف از تحریم های همه جانبه علیه ایران ایجاد فشار تا اندازه ای است که مقامات و رهبران ایران متقاعد شوند و از برنامه هسته ای خود دست بشویند>

آیا این هدف ظاهری آمریکا که در موافقتنامه ژنو هم دیده میشود بمعنای موقتی بودن تعهدات جمهوری اسلامی است؟

ذکر <بلند مدت و تعیین مدت با توافق طرفین> که بکرات در موافقتنامه ژنو آمده بهیچوجه حق تصمیم گیری یکطرفه را به جمهوری اسلامی نمیدهد، الا در مسیر صراحتهای تضمینی موافقتنامه ژنو.